

عوامل انگیزشی ارتباطات اثربخش در سازمان‌های دانش‌محور

* دکتر مصطفی جعفری

** دکتر پیمان اخوان

*** مهندس حمید رضا ضرغامی

**** اسماعیل سبزیکاران

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۱/۰۹

تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۲/۲۵

چکیده

هدف اصلی این پژوهش، شناسایی عوامل مؤثر بر «مدیریت اثربخش ارتباطات مبتنی بر انگیزش کارکنان دانشی در سازمان‌های دانش‌محور» است که پس از بررسی وسیع ادبیات موضوع، این عوامل شناسایی و مدل اولیه‌ی پژوهش استخراج گردید. رویکرد پژوهش کاربردی و روش اجرای آن توصیفی پیمایشی می‌باشد. نتایج، نشان داد که اصولی‌ترین عوامل مدل برای دست یابی به اهداف پژوهش (اعتماد سازمانی، توجه به کیفیت کار و اهمیت دادن به افکار خلاقانه و فعالیت‌های نوآورانه، سبک‌های مدیران در ارتباطات و تعاملات با کارکنان دانشی، انجام کار تیمی و پروژه‌ای اثربخش، وجود اصول و ارزش‌های اخلاقی فراگیر، ایجاد روندهای پایدار به جای انکما بر اشخاص) می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: سازمان‌های دانش‌محور؛ کارکنان دانشی؛ ارتباطات اثربخش؛ انگیزش؛ اعتماد

*. عضو هیأت علمی دانشکده‌ی مهندسی صنایع دانشگاه علم و صنعت ایران jafari@iust.ac

**. عضو هیأت علمی دانشکده‌ی مهندسی صنایع دانشگاه مالک اشتر تهران Akhavan@iust.ac.ir

***. نویسنده‌ی مسؤول: کارشناس ارشد مهندسی صنایع دانشگاه علم و صنعت ایران zarghami@ind.iust.ac.ir

****. عضو هیأت علمی و مرتبی دانشکده‌ی مدیریت دانشگاه هوایی شهید ستاری تهران sabz.ss@gmail.com

مقدمه

با توجه به الزامات عصر حاضر که عصر تغییرات فزاینده‌ی فن‌آوری‌های نوین است، سازمان‌های دانش‌محوری ظهرور کردند و توسعه یافته‌اند که ویژگی‌ها و ساختار آن‌ها تفاوتی اساسی با ساختارهای سنتی دارد (منوریان و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۰). این سازمان‌ها دارای سرمایه‌هایی فکری^۱ فردی و گروهی هستند و به کمک این سرمایه‌ها به انجام صحیح فعالیت‌ها می‌پردازند. در واقع، کارکنان دانشی به عنوان سرمایه فکری در این سازمان‌ها اصلی‌ترین دارایی سازمان به شمار می‌آیند (پرابست و همکاران^۲، ۱۰: ۲۰۰).

در این شرایط، با توجه به عواملی چون افزایش تعداد دانشمندان و پژوهشگران، گسترش جغرافیایی علم، فن‌آوری و صنعت در سراسر دنیا، افزایش شاخه‌ها و تخصص‌های علمی، ارتباط و هم‌پوشانی بسیاری از شاخه‌های علوم، تبدیل علم، فن‌آوری و صنعت به فعالیت‌های گروهی و افزایش سرعت تبدیل «حال» به «گذشته» و در نتیجه افزایش ذخیره‌ی دانش یا همان «گذشته»، نیاز به ارتباطات سازمان یافته علمی برای تمامی سازمان‌ها و بهویژه سازمان‌های دانش‌بنیان به شدت محسوس است (هانسون^۳، ۱۴-۱۶: ۱۹۷۳) بنابراین، لازم است این گونه ارتباطات به شیوه‌ای صحیح و مؤثر سازمان‌دهی شود.

مفهومی انگیزش کارکنان که یکی از زمینه‌های مورد بحث در مدیریت منابع انسانی است، از موضوعات بسیار حیاتی و مهمی است که می‌تواند به رغبت و تمايل کارکنان جهت انجام فعالیت اثربخش در جهت اهداف سازمانی منجر شود (رایزن، ۱۳۸۳: ۷۸). با توجه به نقش دانش‌ضمنی^۴ کارکنان دانشی و اهمیت بهره‌برداری از آن در برقراری ارتباطات مؤثر به منظور انجام بهتر فعالیت‌ها، اصلی‌ترین عامل برای بهره‌برداری از دانش‌ضمنی و صریح کارکنان دانشی در جهت اهداف سازمانی، «انگیزش و رغبت» آنان برای مشارکت در ارتباطات علمی است.

در پژوهش حاضر، سعی بر این است تا در ابتدا با بررسی ادبیات موضوع به شناسایی عوامل کلیدی مؤثر بر ارتقای انگیزش کارکنان دانشی، برای مدیریت اثربخش ارتباطات برای دست‌یابی

1. Intellectual Capital
2. Probst et al.
3. Hanson
4. Tacit Knowledge

به اهدف سازمانی در سازمان‌های دانش‌محور پرداخته شود؛ سپس با هدف ارایه‌ی مدلی بدین منظور و تأیید یا رد و اولویت‌بندی عوامل شناسایی شده به ارزیابی دیدگاه خبرگان دانشگاهی این حوزه پرداخته می‌شود. سؤال اصلی پژوهش حاضر این است که: «عوامل اصلی مؤثر بر مدیریت اثربخش ارتباطاتِ مبنی بر انگیزش کارکنان دانشی برای تعامل مؤثرتر در سازمان‌های دانش‌محور کدامند؟».

مروار مبانی نظری و مدل پژوهش

مدیریت دانش، رویکرد جامع و یک پارچه‌ای را برای شناسایی، سازمان‌دهی، اشاعه و کاربرد دانش، به منظور خلق ارزش از سرمایه‌های نامشهود در سازمان فراهم می‌کند (أدل^۱، ۱۹۹۶؛ گوپتا و شارما^۲، ۲۰۰۴؛ جعفری و همکاران، ۲۰۰۸: ۵۴). یکی از دغدغه‌های اساسی مدیریت دانش، تبدیل دانش‌پنهان و ضمنی افراد و کارکنان به دانش آشکار^۳ می‌باشد (بوثیلر و شیرر^۴، ۲۰۰۲؛ ۱۴۱؛ لوپز^۵، ۲۰۰۵: ۶۶۲-۶۹۳).

ارتباطات به گونه‌ای وسیع و گسترده «تسهیم تجارب^۶» نیز تعریف شده است (فرهنگی، ۱۳۸۵: ۶). پژوهش‌های زیادی تاکنون در زمینه‌ی مدیریت دانش، تسهیم تجارب و استخراج دانش ضمنی کارکنان در سازمان‌های دانش‌محور انجام شده است (پولانی^۷، ۱۹۹۶؛ بیوزیر^۸، ۲۰۰۸؛ سلامت و چودری^۹، ۲۰۰۷؛ آلویس و هارتمن^{۱۰}، ۲۰۰۸؛ زیابون و جینگ^{۱۱}، ۲۰۰۹؛ هریس^{۱۲}، ۲۰۰۹؛ جعفری و همکاران، ۲۰۱۰). هم‌چنین پژوهش‌های بسیاری به بررسی اهمیت و نقش ارتباطات و تعاملات بین رهبران و کارکنان و تأثیرات آن بر موقفيت و بقای سازمان، نوآوری و

1. O'Dell
2. Gupta & Sharma
3. Explicit knowledge
4. Bouthillier & Shearer
5. Lopez
6. Sharing of Experiences
7. Polanyi
8. Byosiere
9. Selamat & Choudrie
10. Alwis & Hartmann
11. Xiabon & Jing
12. Harris

عملکرد سازمان پرداخته‌اند (منوریان و عسگری، ۱۳۸۶؛ پتیت و همکاران^۱، ۱۹۹۷؛ کاوالری و فیرون^۲، ۲۰۰۰؛ بوثیلیر و شیرر، ۲۰۰۲؛ میفیلد و میفیلد^۳، ۲۰۰۲، ۲۰۰۴، ۲۰۰۶، ۲۰۰۷، ۲۰۱۰؛ کرامر^۴، ۲۰۰۶). هانسون، ارتباطات علمی را عامل اصلی توسعه و ترویج دانش و تسريع استفاده از علم می‌داند (هانسون، ۱۹۷۳: ۱۳). همچنین شهرابی (۱۳۶۶: ۲۴۶) با تأکید بر نقش و جایگاه ارتباطات علمی، نبود ارتباطات علمی مستمر را موجب ناتمام ماندن پژوهش‌ها و عدم کیفیت آن‌ها توصیف نموده است.

در مطالعات برخی محققان، به ارتباط معناداری بین ارتباطات سازمانی صحیح و اثربخش مدیران و رهبران با عمل کرد و رضایت شغلی کارکنان اشاره شده است (میفیلد و میفیلد، ۲۰۱۰: ۴۰۷)، همچنین از یادگیری و ارتباطات بین مدیران، پژوهشگران و مشتریان به عنوان جزء جدانشدنی روش‌های کسب و کار در سازمان‌های دانش‌بنیان یاد شده است (کاوالری و فیرون، ۲۰۰۱: ۲۵۱).

از آنجا که دانش آشکار، دانشی است که قابلیت کدگذاری و انتقال آسان را دارد، به راحتی در حوزه‌های ارتباطات علمی قابل استفاده است؛ اما مهم‌ترین چالش مدیریت دانش در حوزه‌ی ارتباطات علمی، انتقال دانش پنهان کارکنان و تبدیل آن به دانش صریح و آشکار می‌باشد (بوثیلیر و شیرر، ۲۰۰۲: ۱۵-۱۷؛ لوپز، ۵: ۶۶۳؛ جعفری و همکاران، ۲۰۱۰: ۶۱). لذا، پژوهش‌هایی نیز به منظور شناسایی روش‌های استخراج دانش ضمنی کارکنان انجام پذیرفته است. بیش‌تر این پژوهش‌ها، بر توانایی یادگیری و بهره‌برداری سازمان‌ها از کارکنان خبره برای حضور مؤثر در شرایط متغیر بازار و کسب مزیت رقابتی، تأکید دارند (بیوزیر، ۲۰۰۸: ۶۷-۶۸؛ سلامت و چودری، ۲۰۰۷: ۳۲۱-۳۴۴؛ سیگالا و چالکیتی^۵، ۲۰۰۷: ۴۵۶-۴۸۳؛ مک‌آدام و همکاران^۶، ۲۰۰۷: ۴۳-۵۹). آلویس و هارتمن، ۱۳۵: ۱۴۰؛ زیابون و جینگک، ۲۰۰۹: ۲۷۰؛ هریس، ۲۰۰۹: ۲۱۵-۲۳۱).

به تجربه ثابت شده است که اگر ارتباطات صحیحی در سازمان برقرار نباشد، گردش امور

1. pettit et al
2. Cavaleri & Fearon
3. Mayfield & Mayfield
4. Kramer
5. Sigala & Chalkiti
6. McAdam et al.

مختل شده و کارها آشفته می‌شوند (الوانی، ۱۳۷۸: ۱۶۷). تولید و به اشتراک گذاردن دانش‌ضمنی، فعالیت‌های غیر ملموسی هستند که انجام آن‌ها فقط از طریق انگیزش و تمایل کارکنان دانشی میسر است و با توصل به زور به دست نمی‌آیند (خدایی، ۱۳۸۸: ۴). مقوله‌ی انگیزش در کارکنان دانشی بیش از آن که تحت تأثیر نیازهای مادی باشد، از عوامل معنوی اثر می‌پذیرد (امین و رمضانی، ۱۳۸۵؛ خدایی، ۱۳۸۸: ۱۰۱-۸۹؛ آمار^۱، ۲۰۰۴: ۱۰۱).

شاخص‌های اثرگذار بر مدیریت اثربخش ارتباطات کارکنان در سازمان‌های دانشمحور که از ادبیات موضوع به دست آمده است، در جدول (۱) ارایه شده‌اند. گفتنی است که این شاخص‌ها براساس مطالعات مختلف پژوهشگران در شش عامل اصلی دسته‌بندی شدند. در ادامه‌ی پژوهش، صحت این دسته‌بندی از طریق نظرسنجی از خبرگان مورد بررسی قرار می‌گیرد.

مدل و سؤال‌های پژوهش

این مقاله، با بررسی پژوهش‌های قبلی، ابتدا با تقسیم فاکتورهای عنوان‌شده به شش عامل اصلی، به دسته‌بندی شاخص‌های مرتبط به مدیریت اثربخش ارتباطات مبتنی بر انگیزش در سازمان‌های دانشمحور می‌پردازد. سپس با توجه به عدم موجودیت مدل کاملی در این خصوص تلاش می‌شود تا با ارایه‌ی مدلی تلفیقی؛ مدل جامعی که در بین خبرگان حوزه‌ی مربوط پژوهش است، ارایه شود. پس از آن، از طریق پرسش‌نامه‌ای که در بین خبرگان حوزه‌ی مربوط توزیع گردیده به دسته‌بندی نهایی و اولویت‌بندی موارد عنوان شده و در نهایت به ارایه مدل نهایی پژوهش در این خصوص پرداخته می‌شود. مدل اولیه‌ی پژوهش مطابق شکل (۱) بوده و هر یک از عوامل اصلی آن دارای شاخص‌های فرعی به شرح جدول (۱) می‌باشند که به جهت اختصار، شاخص‌های فرعی در مدل نمایش داده نشده‌اند. پرسش‌های اصلی پژوهش حاضر، عبارتند از:

۱. عوامل اصلی مؤثر بر مدیریت اثربخش ارتباطات مبتنی بر انگیزش کارکنان دانشی برای تعامل مؤثرتر در سازمان‌های دانشمحور کدامند؟
۲. اولویت‌بندی عوامل اصلی مؤثر بر مدیریت اثربخش ارتباطات مبتنی بر انگیزش کارکنان دانشی برای تعامل مؤثرتر در سازمان‌های دانشمحور به چه صورت است؟

جدول ۱. عوامل انگیزشی مؤثر بر مدیریت اثربخش ارتباطات در سازمان‌های دانش‌محور بر مبنای ادبیات پژوهش

عوامل اصلی	شاخص‌های مؤثر فرعی	پژوهش‌های مرتبط
اعتماد سازمانی	روابط انسانی عادلانه و منصفانه (در کلیه‌ی امور مربوط به حوزه‌ی مدیریت منابع انسانی)	پوکی تیت ^۱ (۲۰۱۰)، لامسا ^۲ (۲۰۰۶)، مک‌کال ^۳ (۲۰۰۰)، کلادس ^۴ (۱۹۹۹)، واینتر ^۵ (۱۹۹۸)، واینتر ^۶ (۱۹۹۷)، کرامر و تیلر ^۷ (۱۹۹۶)
	ایجاد درک تعامل و بقای بلند مدت افراد مؤثر و جبران خدمات انجام‌شده توسط کارکنان	پوکی تیت(۲۰۱۰)، تامسون و همکاران ^۸ (۲۰۰۹)
	نگرش مثبت به مدیران و سایر همکاران بهمراه روابط عاطفی فراگیر	پوکی تیت(۲۰۱۰)، ونگ و احمد ^۹ (۲۰۰۳)، هج ^{۱۰} (۱۹۹۹)
	اعتماد کارکنان به قابلیت‌های تخصصی مدیران و نقش تخصص مدیران در عمل کرد سازمان (در ک م وجودیت ارتقا بر مبنای صلاحیت دانشی)	خشدانی(۱۳۸۸)، چوریتس(۲۰۰۳)، داونپورت ^{۱۱} (۲۰۰۱)، داویس و همکاران ^{۱۲} (۲۰۰۰)، دریکس ^{۱۳} (۲۰۰۰)
	علایق و باورهای مشترک	پوکی تیت(۲۰۱۰)، ریستیگ ^{۱۴} (۲۰۰۹)
	توجه به نیازهای مادی و معنوی کارکنان و پاسخ به آنها	دانی و همکاران ^{۱۵} (۱۹۹۸)، پوکی تیت(۲۰۱۰)
	رهبری و تعهد قوی مدیریت ارشد	هونگ ^{۱۶} (۲۰۰۵)، رهنورد و محمدی(۱۳۸۸)

1. Pucetaite et al
2. Lamsa
3. Mc.Call
4. Cludts
5. Whitener
6. Kramer & Tyler
7. Thomson et al
8. Wang & Ahmed
9. Hatch
10. Davenport
11. Davis et al
12. Driks
13. Ristig
14. Daney
15. Hung

(ادمه) جدول ۱. عوامل انگیزشی مؤثر بر مدیریت اثربخش ارتباطات
در سازمان‌های دانشمحور بر مبنای ادبیات پژوهش

عوامل اصلی	شاخص‌های مؤثر فرعی	پژوهش‌های مرتبط
اصول و ارزش‌های اخلاقی فراگیر	نهادینه کردن ارزش‌های تعالی سازمان به عنوان قانون	کاپtein و شوارتز ^۱ (۲۰۰۸)، شوارتز ^۲ (۲۰۰۱)
	بنانه ارزش مدون	کاپtein و شوارتز (۲۰۰۸)
	الحاق و ترکیب ارزش‌های اخلاقی به کلیه فعالیت‌ها و وظایف سازمانی	کروپانزو و استین ^۳ (۲۰۰۹)، ریستیگ (۲۰۰۹)
	خودکنترلی و خودگردانی به جای مدیریت اجراری	خدابی (۱۳۸۸)، جعفری و اخوان (۱۳۸۵)، مک کال (۲۰۰۰)، کلادس (۱۹۹۹)، لیدتکا ^۴ (۱۹۹۹)، مایلز و استن ^۵ (۱۹۹۴)
	تغییر یا حذف افراد ناقص ارزش‌های اخلاقی سازمان	ایسنبرگ و همکاران ^۶ (۲۰۰۱)
	زمانبندی و روابط انعطاف‌پذیر	فروھی (۱۳۸۴)، پوکی تیت (۲۰۱۰)
	ارزیابی منصفانه بر مبنای تلاش و تمهد به سازمان	مک کال (۲۰۰۰)، کلادس (۱۹۹۹)
	اهمیت و ارزش‌گذاری به تولید دانش و انگیزه برای کار با تفکر	یحیی و گاه ^۷ (۲۰۰۲)، هاشیلد و همکاران ^۸ (۲۰۰۱)، باکمن ^۹ (۱۹۹۹)، گیبوتز (۱۹۹۸)
	ارتقا بر مبنای صلاحیت دانشی	یحیی و گاه ^{۱۰} (۲۰۰۲)، هاشیلد و همکاران ^{۱۱} (۲۰۰۱)، باکمن ^۹ (۱۹۹۹)، گیبوتز ^{۱۰} (۱۹۹۸)، سادowski ^{۱۱} (۱۹۸۲)
	ایجاد فرهنگ سازمانی حامی خلاقیت و نوآوری	موفت و همکاران ^{۱۲} (۲۰۰۳)، ویلسون ^{۱۳} (۱۹۹۹)، داونپورت و همکاران ^{۱۴} (۱۹۹۸)
توجه به کیفیت کار و اهمیت به افکار خلاقانه و فعالیت‌های نوآورانه	جهت‌گیری دانایی محور و توجه ویژه به کارکنان برتر و فعال	رهنورد و محمدی (۱۳۸۸)، پوکی تیت (۲۰۱۰)

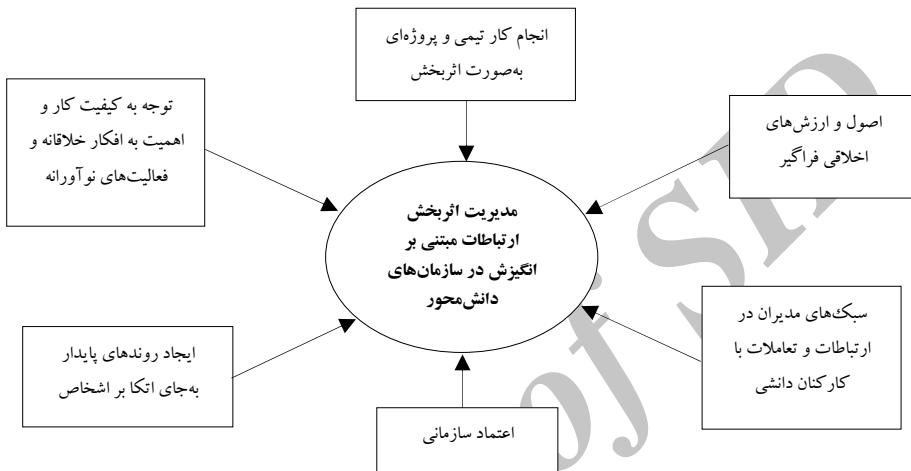
1. Kaptein & schwartz
2. Schwartzter
3. Cropanzano & Stein
4. Liedtka
5. Miles & Snow
6. Eisenberger et al
7. Yahya & Goh
8. Hauschild et al
9. Buckman
10. Gibbons
11. Sadowski
12. Moffett et al
13. Wilson

(۱۵۱م) جدول ۱. عوامل انگیزشی مؤثر بر مدیریت اثربخش ارتباطات در سازمان‌های دانشمحور بر مبنای ادبیات پژوهش

عوامل اصلی	شاخص‌های مؤثر فرعی	پژوهش‌های مرتبط
انجام کار تیمی و پروژه‌ای به صورت اثربخش	توجه و پیزه به تیم‌سازی، تمهیم دانش و تجارت، شیوه‌های تفکر تیمی و گروهی	رهنورد و محمدی (۱۳۸۸)، موفت و همکاران (۲۰۰۳)، کومن و باکر ^۱ (۱۹۹۹)، گرین گارد ^۲ (۱۹۹۸)
	استفاده از ظرفیت کامل کارکنان دانشی در تیمها	هونگ (۲۰۰۵)، موفت و همکاران (۲۰۰۳)، ویلسون (۱۹۹۹)
	ساختارهای حامی رفتار جمعی و ساختار شبکه‌ای برای تمهیم دانش	هونگ (۲۰۰۵)، داونبورت و همکاران (۱۹۹۸)
	روش‌های آموزش مبتنی بر بادگیری گروهی و تفکر سیستمی	رهنورد و محمدی (۱۳۸۸)، موفت و همکاران (۲۰۰۳)، گرین گارد (۱۹۹۸)، کومن و باکر ^۳ (۱۹۹۹)
	تشریق فعالیت‌های گروهی	رهنورد و محمدی (۱۳۸۸)، مشرف جوادی و همکاران (۱۳۸۶)، یحیی و گاه (۲۰۰۲)، هاشیلد (۲۰۰۱)، گیبونز ^۴ (۱۹۹۸)
	مدخله دادن کارکنان پژوهه و تیم در تصمیم‌گیری‌های مهم	رهنورد و محمدی (۱۳۸۸)، هونگ (۲۰۰۵)، مک کال (۲۰۰۰)
	ارزیابی از آموزش حرفه‌ای و کار تیمی	هونگ (۲۰۰۵)
	ایجاد فرآیندهای انتقال دانش و تجارت کارکنان و مدیران به سازمان	کالیتز (۱۳۸۸)، رهنورد و محمدی (۱۳۸۸)، هونگ (۲۰۰۵)، داونبورت و همکاران (۱۹۹۸)
	ساختارهای لازم برای تمهیم دانش	رهنورد و محمدی (۱۳۸۸)، داونبورت و همکاران (۱۳۸۶)، هونگ (۲۰۰۵)
	توسعه‌ی منابع انسانی	اعظی و سبزیکاران (۱۳۸۹)، کالیتز (۱۳۸۸)، رهنورد و محمدی (۱۳۸۸)، امین و رمضانی (۱۳۸۵)
اسناد ایجاد روندهای پایدار به جای اتکا بر اشخاص	تدوین خط‌مشی و راهبرد جامع برای سازمان با رویکرد دانایی محوری	داونبورت و همکاران (۱۹۹۸)
	توجه به شان و مزالت انسانی کارکنان	مک کال (۲۰۰۰)، کلادس (۱۹۹۹)
	ارتباطات باز، شفاف و آزادانه	پوکی تیست (۲۰۱۰)، گرین گارد (۱۹۹۸)، واشگ و مونتگو مرسی ^۵ (۲۰۰۷)، موفت و همکاران (۲۰۰۳)، نیکاتزو و همکاران (۲۰۰۰)، کومن (۱۹۹۹)
	مشارکت کارکنان دانشی در تصمیم‌گیری‌ها	رهنورد و محمدی (۱۳۸۸)، هونگ (۲۰۰۵)، مک کال (۲۰۰۰)
	صمیمیت در ارتباطات	خواجه و همکاران (۱۳۸۸)، واشگ و مونتگومری (۲۰۰۷)، نیکاتزو و همکاران (۲۰۰۰)
سبک‌های مدیران در ارتباطات و تعاملات با کارکنان دانشی	منبع: تدوین پژوهشگر	

1. Cohen & Backer
2. Greengard
3. Gibbons
4. Wang & Montgomery
5. Nikandrou et al

۳. دسته‌بندی و اولویت‌بندی شاخص‌های فرعی مؤثر بر عوامل اصلی شناسایی شده به چه صورت است؟

شکل ۱. مدل اولیه‌ی پژوهش

روش‌شناسی تحقیق

این پژوهش، از نظر هدف کاربردی و از نظر روش، توصیفی پیمایشی است و برای جمع آوری اطلاعات مورد نیاز، از پرسشنامه (براساس مقیاس لیکرت^۱) استفاده شده است. جامعه‌ی مورد بررسی، استادی و دانشجویان دکتری مدیریت و مهندسی صنایع شهر تهران می‌باشند که در این حوزه فعالیت آموزشی و پژوهشی داشته‌اند، با توجه به وقیعه که می‌توانستند در اختیار قرار دهند و با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، تعداد ۸۰ پرسشنامه توزیع شد که از این میان، پاسخ ۵۶ نفر در اختیار محقق قرار گرفت (نرخ پاسخ به پرسشنامه‌های توزیع شده، ۷۰ درصد بوده است).

با توجه به ارایه اولیه‌ی مدل و نبود پرسشنامه‌ای برای سنجش مدل پژوهش، پرسشنامه‌ای

1. Likert Scale

حاوی ۸ سؤال جمعیت‌شناختی و ۴۹ سؤال ۵ گزینه‌ای براساس مقیاس لیکرت طراحی شد. به‌منظور تعیین روایی پرسش‌نامه، از نظرات خبرگان استفاده شد و با استفاده از آلفای کرونباخ، میزان پایایی مورد سنجش قرار گرفت که میزان آن با استفاده از نرم‌افزار SPSS، ۰,۸۲۶ به‌دست آمد.

یافته‌های تحقیق

نتایج به‌دست آمده از پرسش‌نامه‌های توزیع شده نشان می‌دهد که ۲۶,۸ درصد از خبرگان مورد مطالعه در حوزه‌ی مورد بررسی، فقط تدریس و پژوهش داشته‌اند. ۲۵ درصد با سازمان‌های دانش‌محور دارای تعامل مستمر بوده یا در مدیریت سازمان‌ها مشارکت داشته‌اند. ۳۰,۴ درصد تعامل محدودی با سازمان‌های دانش‌محور داشته‌اند. ۱۲,۵ درصد از خبرگان نیز، به‌طور هم‌زمان دارای تعامل مستمر و مشارکت در مدیریت و تدریس و پژوهش در حوزه‌ی سازمان‌های دانش‌محور بوده‌اند و ۵,۴ درصد از خبرگان، به‌طور هم‌زمان دارای تعامل محدود با سازمان‌های دانش‌محور و تدریس و پژوهش در این حوزه بوده‌اند.

به‌منظور بررسی میزان تأثیر هر یک از عوامل شش گانه‌ی اصلی شناسایی شده، از آزمون دوچمله‌ای^۱ استفاده شد؛ بدین‌منظور فرض صفر و فرض مقابل آماری برای هر یک از متغیرها چنین تعریف می‌شوند:

$$\left\{ \begin{array}{l} H_0: p \leq 0.5 \\ H_1: p > 0.5 \end{array} \right.$$

گفتنی است که p نسبت خبرگانی است که نظری مبنی بر تأثیر بیش از حد متوسط عامل اصلی شناسایی شده بر روی موضوع مورد بررسی داشته‌اند. با توجه به این که سطح معناداری آزمون (sig) برای کلیه‌ی عوامل اصلی ۰,۰۰۰ به‌دست آمد؛ بنابراین برای کلیه‌ی موارد، فرض صفر بالا رد شده و فرض مقابل آماری پذیرفته می‌شود؛ یعنی بیش تر خبرگان تأثیر عوامل شناسایی شده در مدل را بر روی «انگیزش کارکنان دانشی برای برقراری ارتباطات و تعاملات اثربخش با یک‌دیگر و رهبران سازمان‌های دانش‌محور» بیش از حد متوسط (زیاد و خیلی زیاد) دانسته‌اند و بنابراین چارچوب اصلی مدل پذیرفته می‌شود.

1. Binomial Test

به منظور بررسی یکسان‌بودن اولویت‌بندی (رتبه‌بندی) تأثیر هر یک از عوامل بر روی «مدیریت اثربخش ارتباطات در سازمان‌های دانش‌محور مبتنی بر انگیزش» در مدل پژوهش، از آزمون فریدمن^۱ استفاده شد، بدین‌منظور، فرض صفر و فرض مقابل آماری چنین تعریف شدند:

H_0 : اولویت تأثیر موارد شناسایی شده در مدل اولیه‌ی پژوهش بر «مدیریت اثربخش ارتباطات در سازمان‌های دانش‌محور مبتنی بر انگیزش» یکسان است.

H_1 : اولویت تأثیر موارد شناسایی شده در مدل اولیه‌ی پژوهش بر «مدیریت اثربخش ارتباطات در سازمان‌های دانش‌محور مبتنی بر انگیزش» متفاوت است.

از آنجا که میزان سطح معناداری آزمون 0.000 به دست آمد و چون این میزان کمتر از 0.05 است، فرض صفر رد شد. نتایج حاصل از اولویت‌بندی تأثیر عوامل مدل برروی عامل مورد سنجش توسط خبرگان مورد مطالعه، در جدول (۲) نمایش داده شده است.

جدول ۲. رتبه‌بندی عوامل اصلی مدل پژوهش براساس میزان تأثیر بر «مدیریت اثربخش ارتباطات مبتنی بر انگیزش در سازمان‌های دانش‌محور»

رتبه‌ی عامل	تأثیر عامل در مدل	میانگین تأثیر عامل
۱	اعتماد سازمانی	۴,۰۳
۲	توجه به کیفیت کار و اهمیت دادن به افکار خلاقانه و فعالیت‌های نوآورانه	۳,۹۶
۳	سبک‌های مدیران در ارتباطات و تعاملات با کارکنان دانشی	۳,۶۷
۴	انجام کار تیمی و پروژه‌ای به صورتی اثربخش	۳,۵۰
۵	وجود اصول و ارزش‌های اخلاقی فراگیر	۳,۱۲
۶	ایجاد روندهای پایدار به جای اتکا بر اشخاص	۲,۷۲

1. Friedman Test

به منظور بررسی تأثیر عوامل فرعی موجود در جدول (۱) بر عوامل اصلی شناسایی شده در مدل پژوهش و اولویت‌بندی تأثیر هر یک از عوامل یادشده بر روی عوامل اصلی، به ترتیب از آزمون دوچمله‌ای و آزمون فریدمن به طور جداگانه برای هر یک از عوامل استفاده شد که به منظور خلاصه‌سازی، نتایج به دست آمده از نرم افزار SPSS به طور همزمان در جدول (۳) عنوان شده است. گفتنی است که فرض صفر و فرض مقابل آماری برای هر یک از شاخص‌های عوامل اصلی در آزمون دوچمله‌ای چنین تعریف شده‌اند:

H_0 : بیش از نیمی از خبرگان، نظری مبنی بر تأثیر متوسط یا کمتر از حد متوسط شاخص‌های فرعی بر روی عامل اصلی داشته‌اند.

H_1 : بیش از نیمی از خبرگان، نظری مبنی بر تأثیر بیش از حد متوسط شاخص‌های فرعی بر روی عامل اصلی داشته‌اند.

هم‌چنین فرض صفر و فرض مقابل آماری برای اولویت‌بندی تأثیر هر یک از شاخص‌های فرعی بر روی عامل اصلی مرتبط با آن‌ها، براساس آزمون فریدمن چنین است:

H_0 : اولویت تأثیر شاخص‌های فرعی بر روی عامل اصلی، یکسان است.

H_1 : اولویت تأثیر شاخص‌های فرعی بر روی عامل اصلی، متفاوت است.

جدول ۳. نتیجه‌ی نهایی به دست آمده از اولویت‌بندی شاخص‌های فرعی شناسایی شده در مدل پژوهش، براساس نتایج پرسش‌نامه‌ها

عامل اصلی	اولویت تأثیر هر شاخص فرعی بر روی عامل اصلی	سطح معناداری هر شاخص (sig) فرعی	میانگین هر شاخص (آزمون فریدمن)
اعتماد سازمانی	رهبری و تعهد قوی مدیریت ارشد	۰,۰۰۰	۸,۱۲
	سپکه‌های مدیران در ارتباطات و تعاملات با کارکنان دانشی	۰,۰۰۰	۷,۳۳
	روابط انسانی عادلانه و منصفانه	۰,۰۰۰	۷,۲۹
	توجه به کیفیت کار و اهمیت به افکار خلاقانه و فعالیت‌های نوآورانه	۰,۰۰۰	۷,۰۱
	اعتماد کارکنان به قابلیت‌های تخصصی مدیران (در ک موجودیت ارتقا بر مبنای صلاحیت دانشی)	۰,۰۰۰	۶,۹۴
	انجام کار تیمی و پروژه‌ای اثربخش	۰,۰۰۰	۶,۸۳
	وجود اصول و ارزش‌های اخلاقی فراگیر	۰,۰۰۰	۶,۳۳
	توجه به نیازهای مادی و معنوی کارکنان و پاسخ به آن‌ها	۰,۰۰۰	۶,۲۴
	ایجاد در ک تعامل و بقای بلدمندان افراد مؤثر و جیران خدمات انجام شده توسط کارکنان	۰,۰۰۰	۵,۹۶
	ایجاد روندهای پایدار به جای اتکا بر اشخاص	۰,۰۰۰	۵,۶۱
توجه به کیفیت کار و اهمیت به افکار خلاقانه و فعالیت‌های نوآورانه	نگرش مثبت به مدیران و سایر همکاران وجود روابط عاطفی فراگیر	۰,۰۰۰	۵,۴۸
	علایق و باورهای مشترک	۰,۰۰۲	۴,۸۵
	ایجاد فرهنگ سازمانی حامی خلاقیت و نوآوری	۰,۰۰۰	۴,۱۷
	ارتقا بر مبنای صلاحیت دانشی	۰,۰۰۰	۳,۸۹
	اهمیت و ارزش‌گذاری به تولید دانش و انگیزه برای کار با تفکر	۰,۰۰۰	۳,۷۵
	جهت‌گیری دانایی محور و توجه ویژه به کارکنان برتر و فعل	۰,۰۰۰	۳,۴۶
	ارزیابی منصفانه بر مبنای تلاش و تعهد به سازمان	۰,۰۰۰	۳,۲۸
	زمان‌بندی و روابط انعطاف‌پذیر	۰,۰۰۵	۲,۴۴

(ادامه) جدول ۳. نتیجه‌ی نهایی به دست آمده از اولویت‌بندی شاخص‌های فرعی

شناسایی شده در مدل پژوهش، براساس نتایج پرسش‌نامه‌ها

عامل اصلی	اولویت تأثیر هر شاخص فرعی بر روی عامل اصلی	سطح معناداری هر شاخص فرعی (sig)	میانگین هر شاخص (آزمون فریدمن)
سبک‌های مدیران در ارتباطات و تعاملات با کارکنان دانشی	توجه به شان و متزل انسانی کارکنان ارتباطات باز، شفاف و آزادانه مشارکت کارکنان ضمیمیت در ارتباطات	۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰	Sig = ۰,۰۹۵ بنابراین رتبه‌ی شاخص‌های فرعی یکسان می‌باشد و فرض H ₀ پذیرفته می‌شود.
انجام کار تیمی و پروژه‌ای به صورت اثربخش	توجه ویژه به تیم‌سازی، تسهیم دانش و تجارب، شیوه‌های تفکر تیمی و گروهی ورود کارکنان پژوهه و تیم در تصمیم‌گیری‌های مهم استفاده از ظرفیت کامل کارکنان دانشی در تیم‌ها روش‌های آموزش مبتنی بر یادگیری گروهی و تفکر سیستمی ساختارهای حامی رفتار جمعی و ساختار شبکه‌ای برای تسهیم دانش	۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰	۴,۶۵ ۴,۳۲ ۴,۰۵ ۳,۹۶ ۳,۹۳ ۳,۸۴ ۳,۲۵ ۲,۴۳ ۲,۱۹ ۲,۱۰ ۲,۵۴ ----- ۲,۷۷ ۲,۶۳ ۲,۵۴ ۲,۰۶
ایجاد اصول و ارزش‌های اخلاقی فرآگیر	خودکنترلی و خودگردانی به جای مدیریت اجراری نهادنی کردن ارزش‌های متعالی سازمان به عنوان قانون الحق و ترکیب ارزش‌های اخلاقی به کلیه فعالیت‌ها و وظایف سازمانی ایجاد، تدوین و انتشار پیانه‌ی ارزش سازمان تفصیر یا حذف افراد ناقض ارزش‌های اخلاقی سازمان (آموزش‌های اخلاقی) ساختارهای لازم برای تسهیم دانش ایجاد فرایندهای انتقال دانش و تجارب کارکنان و مدیران به سازمان تدوین خطمسشی و راهبرد جامع برای سازمان با رویکرد دانایی محوری توسعه‌ی منابع انسانی	۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۱ ۰,۰۵۸ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰ ۰,۰۰۰	
ایجاد روندهای پایدار به جای اتکا بر اشخاص			

در نهایت، به منظور سنجش همبستگی فرضی در مدل اولیه‌ی پژوهش، از ضریب همبستگی اسپیرمن^۱ استفاده شد که نتایج همبستگی عوامل یادشده بر روی عامل اعتماد سازمانی، براساس خروجی نرم افزار spss در جدول (۴) نمایش شده است.

جدول ۴. نتایج حاصل از تحلیل همبستگی عوامل اصلی

عامل	نواورانه فعالیت‌های خلاقانه و دادن به افکار کار و اهمیت توجه به کیفیت	دانشی کارکنان تعاملات با ارتباطات و مدیران در	انجام کار تیمی و پژوهش‌های به صورت اثربخش	وجود اصول و ارزش‌های اخلاقی فرآگیر	ایجاد روند‌های پایدار به جای اتکا بر اشخاص
اعتماد سازمانی	۰,۶۵۵ (**)	۰,۵۸۱ (**)	۰,۶۳۰ (**)	۰,۶۳۸ (**)	۰,۵۰۵ (**)

(**): ارتباط مثبت و قوی معنادار در سطح معناداری یک درصد مورد تأیید است.

بحث و بررسی یافته‌های پژوهش

- نتایج مربوط به ویژگی‌های جمعیت‌شناسنامه

جامعه‌ی مورد بررسی برای سنجش اعتبار مدل اولیه‌ی پژوهش از خبرگان و اساتید دانشگاه در حوزه‌ی مربوطه انتخاب شدند و بیش از ۶۰ درصد پاسخ دهنده‌گان اعضای هیأت علمی دانشکده‌های مدیریت و مهندسی صنایع شهر تهران می‌باشند و از افرادی انتخاب شده‌اند که در حوزه‌ی یادشده دارای فعالیت آموزشی، پژوهشی و مدیریتی هستند، براین اساس، می‌توان گفت نتیجه‌گیری پژوهش بر بنای اطلاعات بدست آمده از پرسشنامه‌های تکمیل شده توسط آنان، برای اعتبارسنجی مدل پژوهش و همچنین اولویت‌بندی عوامل اصلی و شاخص‌های فرعی آن کاری صحیح و اثربخش می‌باشد.

1. Spearman Correlation Coefficient

- نتایج مربوط به چارچوب اصلی مدل پژوهش

با توجه به این که سطح معناداری (sig) آزمون دوچشمی‌ای در سنجش عوامل اصلی برای تمام موارد ۰,۰۰۰ به دست آمد، در سطح اطمینان بالایی (با ۹۹ درصد اطمینان) عوامل اصلی در مدل پژوهش مورد تأیید قرار گرفتند.

براساس نتایج جدول (۲) که از بررسی آزمون فریدمن به دست آمد، مشخص گردید که اولویت‌بندی عوامل اصلی اثرگذار بر روی مدیریت اثربخش ارتباطات سازمان‌های دانش‌محور بر مبنای انگیزش به ترتیب عبارتند از: «اعتماد سازمانی»، «توجه به کیفیت کار و اهمیت دادن به افکار خلاقانه و فعالیت‌های نوآورانه»، «سبک‌های مدیران در ارتباطات و تعاملات با کارکنان دانشی»، «انجام کار تیمی و پروژه‌ای به صورت اثربخش»، «وجود اصول و ارزش‌های اخلاقی فراگیر»، «ایجاد روندهای پایدار به جای اتکا بر اشخاص».

در نخستین گام، لازم است به این نکته توجه اساسی شود که این اولویت‌بندی هرگز به معنای عدم تأثیر عوامل با رتبه‌ی پایین‌تر در مقوله‌ی مورد سنجش در مدل پژوهش نمی‌باشد، بلکه در نخستین گام تأیید شد که تمام عوامل شش‌گانه با سطح اطمینان بالایی در مدل پژوهش اثرگذارند و سپس نتیجه‌گیری شد که اولویت عوامل نسبت به هم، به صورت فوق است. گفتنی است که این نکته در مورد شاخص‌های فرعی عنوان شده در جدول (۳) نیز قابل تعمیم است.

همان‌طور که ملاحظه می‌شود، نقش عامل اعتماد سازمانی از سایر عوامل بیش‌تر به دست آمده و این یعنی این که همان‌طور که از ادبیات تحقیق نیز به دست آمده بود؛ کارکنان دانشی بیش‌ترین اثربخشی را در ارتباطات و تعاملات درون‌سازمانی در شرایطی انجام می‌دهند که به آن شرایط اعتماد داشته باشند و اعتماد سازمانی خود نیز وابسته به شاخص‌هایی است که در جدول (۳) عنوان شده‌اند. چنان‌که مشاهده شد، تأثیر کلیه‌ی عوامل شناسایی شده در مدل اولیه‌ی پژوهش، با سطح اطمینان بالایی بر عامل «اعتماد سازمانی» تأیید شد. اولویت‌بندی عوامل اثرگذار بر عامل اعتماد سازمانی نیز نشان داد که بالاترین اولویت‌ها مربوط به «رهبری قوى و تعهد مدیریت ارشد» و «سبک‌های مدیران در ارتباطات و تعاملات با کارکنان دانشی» و «درک روابط انسانی عادلانه و منصفانه» است که این اولویت‌بندی نقش مهم «مدیریت منابع انسانی» را در سازمان‌های دانش‌محور نمایان می‌کند. «توجه به کیفیت کار و اهمیت به افکار خلاقانه و فعالیت‌های نوآورانه» و «اعتماد به

قابلیت‌های تخصصی مدیران» نیز به عنوان شاخص‌های بعدی، نقش مهم‌تری را نسبت به سایر عوامل به دست آورده‌اند که این نتیجه نیز همگام با ادبیات پژوهش بر این نکته تأکید دارد که کارکنان دانشی تعاملی دارند با مدیرانی کار کنند که ارزش دانش آن‌ها را در ک کنند و خودشان نیز افرادی باشند که از قابلیت‌های تخصصی کافی در زمینه‌ی مورد نظر برخوردار باشند.

البته این اعتماد بیش‌تر به دید و درک تخصصی مدیران مربوط می‌شود و پژوهشگران همراه با سایر پژوهش‌های انجام شده معتقدند که تخصص مدیران تا حد جزئیات مورد نظر نبوده و لازم نیست مدیران همه‌ی مطالب فنی را بدانند و اجرا کنند؛ بلکه باید وسعت دیدی داشته باشد تا بتواند افراد با کیفیت بالا را در جایگاه‌های خود به کار گیرد و از نظرات آن‌ها برای پیشرفت کار استفاده نماید. باید دانست که این عامل با «سبک‌های مدیران در ارتباطات و تعاملات با کارکنان دانشی» متفاوت است؛ چرا که هر چند اعتماد به قابلیت‌های تخصصی مدیران از خود مدیران دانشی می‌شود؛ لیکن با این نگاه که اصلی ترین عاملی که می‌تواند در سازمان به این نوع اعتماد منجر شود، بیش‌تر از این که متکی به فرد مدیر باشد، به فرهنگ سازمان و نوع سیستم ارتقای سازمانی مربوط است. پس، همان‌طور که در جدول‌های (۱) و (۳) دیده می‌شود؛ لازم است موجودیت ارتقا بر مبنای صلاحیت دانشی در سازمان دانش‌محور توسط کارکنان درک شود که این خود می‌تواند بر اعتماد بر قابلیت‌های تخصصی مدیران اثر بگذارد. اولویت‌بندی سایر شاخص‌های عنوان‌شده در مدل پژوهش، در جدول (۳) نشان داده شده است.

- نتایج مربوط به تحلیل همبستگی

همان‌طور که در جدول (۴) ملاحظه می‌شود، می‌توان مدعی شد که همبستگی مثبت و معناداری بین سایر عوامل اصلی اثرگذار بر «مدیریت اثربخش ارتباطات مبتنی بر انگیزش» در سازمان‌های دانش‌محور با عامل اعتماد سازمانی وجود دارد. بنابراین، اصلی‌ترین عامل شناسایی شده در انگیزش کارکنان دانشی برای استفاده از دانش ضمنی آنان در جهت اهداف سازمانی، اعتماد سازمانی است و از طرفی، می‌توان نتیجه گرفت که اعتماد سازمانی در بردارنده‌ی تمام عوامل اصلی و فرعی مدل پژوهش حاضر می‌باشد؛ یعنی، اصلی‌ترین عامل و نقطه‌ی اتكای سازمان‌های دانش‌محور برای بهبود دسترسی به اهداف سازمانی و پویایی سازمان با استفاده از صلاحیت دانشی کارکنان، «اعتماد» می‌باشد. بنابراین، اگر یک سازمان دانش‌محور بخواهد به

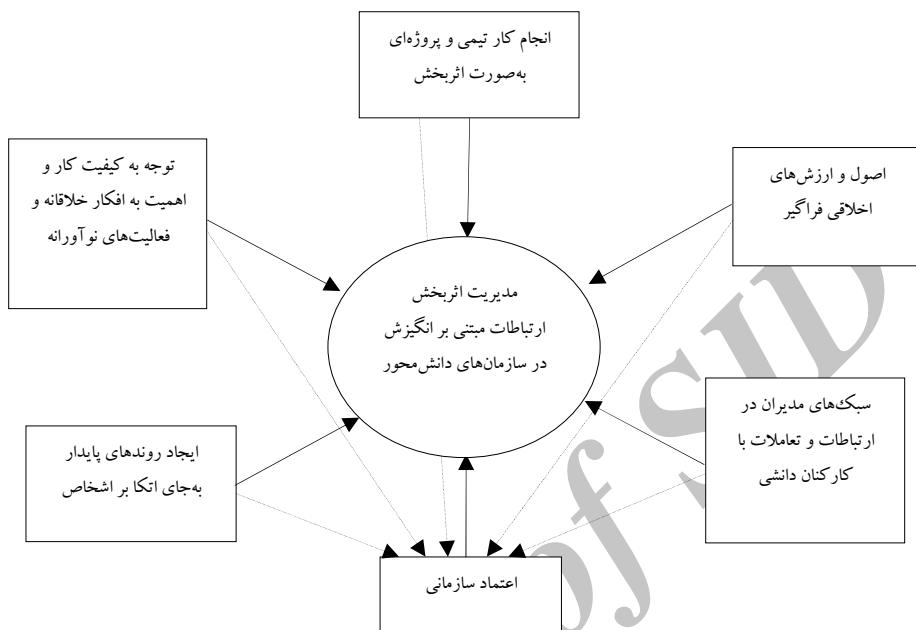
افزایش اثربخشی ارتباطات در سازمان پیردازد، در نخستین گام باید راهکارهایی را برای ایجاد و افزایش اعتماد سازمانی اتخاذ نماید.

- سایر نتایج مربوط به مدل نهایی پژوهش

همان‌طور که در جدول (۳) مشاهده می‌شود، «توجه به کیفیت کار و اهمیت به افکار خلافانه و فعالیت‌های نوآورانه» به جای صرفاً کمی نگری و توجه صرف به ساعات کار، دو مین عامل اصلی مؤثر در مدل پژوهش ارزیابی شده است و این نشان می‌دهد که کارکنان دانشی تمایل به این نکته دارند که بیش‌تر به فعالیت آن‌ها بر مبنای مهارت و تخصص منحصر به‌فردشان نگریسته شود تا صرفاً حضور فیزیکی شان در سازمان، بر این اساس با توجه به نتایج به‌دست آمده و چون اصلی‌ترین شاخص این عامل «ایجاد فرهنگ سازمانی حامی خلاقیت و نوآوری» است، لازم است که سازمان‌های دانش محور در نخستین مرحله برای ایجاد فرهنگ سازمانی حامی فعالیت‌های نوآورانه تلاش خود را متوجه نموده و پس از آن با ایجاد سیستم‌های ارزیابی صحیح، روش‌هایی برای ارتقا بر مبنای صلاحیت دانشی و پس از آن برای کار با تفکر و منجر به تولید دانش ایجاد انگیزه نمایند.

از نتایج جالب توجه در جدول (۳)، می‌توان به رد شدن تأثیر شاخص «تغییر یا حذف افراد ناقص ارزش‌های اخلاقی سازمان» بر عامل «ایجاد اصول و ارزش‌های اخلاقی فراگیر» اشاره کرد. این نتیجه، نشان می‌دهد که همواره ساده‌ترین کار بهترین کار نیست. بر این اساس، می‌توان گفت تلاش مدیریت سازمان دانش محور برای اخراج فردی که ناقص اصول اخلاقی سازمان به نظر می‌رسد، نوعی ضعف مدیریت به‌شمار می‌رود و بهتر است که مدیران بکوشند با راهکارهای انگیزشی شناسایی شده‌ی قبلى این گونه کارمندان را با اصول اخلاقی سازمان همراه نمایند تا این طریق بیش‌تر به فراگیر کردن اخلاق حرفة‌ای در سازمان کمک شود. جالب توجه است که نخستین اولویت در این عامل به «خودکنترلی و خودگردانی به‌جای مدیریت اجباری» اختصاص یافته است و این نتیجه تأیید می‌کند که ساختارهای مبتنی بر دانش باید اساساً اعتمادمحور باشند تا کنترل محور (فروھی، ۱۳۸۴: ۸).

با توجه به نتایج پیشین و نتایج موجود در جدول‌های (۳) و (۴)، مدل نهایی پژوهش در شکل (۲) نمایش داده شده است. شاخص‌های فرعی شناسایی شده و رتبه‌ی آن‌ها در دسترسی به عوامل اصلی پژوهش نیز در جدول (۳) موجود است.

شکل ۲. مدل نهایی پژوهش

نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر ایجاد اثربخشی در تعاملات و ارتباطات کارکنان دانشی با یکدیگر و رهبران سازمان‌های دانش‌محور برای استفاده و بهره‌برداری بهینه از دانش‌ضمنی کارکنان دانشی مبتنی بر انگیزش آن‌ها، در دست‌یابی بهتر و سریع‌تر به اهداف سازمانی صورت گرفت. بر این اساس، با توجه به نبود مدل جامعی در این زمینه، با بررسی ادبیات موضوع و شناسایی عوامل مؤثر در این مقوله، به طراحی پرسشنامه‌ای براساس عوامل شناسایی شده پرداخته شد و با توزیع و نتیجه‌گیری از پرسشنامه در بین اساتید و دانشجویان دانشکده‌ی مدیریت و مهندسی صنایع شهر تهران که در این زمینه فعالیت آموزشی و پژوهشی داشته‌اند، به ارایه‌ی مدلی جامع به منظور «مدیریت اثربخش ارتباطات مبتنی بر انگیزش در سازمان‌های دانش‌محور» پرداخته شد.

عوامل اصلی شناسایی شده در مدل پژوهش، در سطح اطمینان بالای مورد تأیید واقع شد و در نهایت اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر «مدیریت اثربخش ارتباطات مبنی بر مدیریت انگیزش در سازمان‌های دانش‌محور» این‌گونه تعیین گردید:

۱. اعتماد سازمانی

۲. توجه به کیفیت کار و اهمیت‌دادن به افکار خلاقانه و فعالیت‌های نوآورانه

۳. سبک‌های مدیران در ارتباطات و تعاملات با کارکنان دانشی

۴. انجام کار تیمی و پروژه‌ای به صورت اثربخش

۵. وجود اصول و ارزش‌های اخلاقی فرآگیر

۶. ایجاد روندهای پایدار به جای اتکا بر اشخاص

برای هر یک از عوامل یادشده شاخص‌های انرگذار فرعی نیز شناسایی و اولویت‌بندی شد که نتایج آن در جدول (۳) موجود است و تحلیل‌های لازم بر روی نتایج نیز در قسمت قبل صورت پذیرفت. نتایج حاصل از تحلیل همبستگی در جدول (۴) نیز نشان داد که عامل «اعتماد سازمانی» به عنوان عامل کلیدی و اصلی‌ترین عامل در بین عوامل مورد بررسی می‌باشد و کلیه‌ی عوامل مدل، با «اعتماد سازمانی» نیز همبستگی معنادار قوی و مثبتی دارند. بر این اساس، لازم است که سازمان‌های دانش‌محور بکوشند تا با ایجاد و ارتقای این عامل مهم در سازمان خود، بتوانند بهره‌برداری بیشتری را از دانش‌ضمنی کارکنان دانشی خود در جهت اهداف سازمانی به دست آورند.

گفتنی است که مدل حاضر از حیث بررسی ادبیات وسیع موضوع و سنجش نهایی براساس نظرات خبرگان دانشگاهی در حوزه‌ی مذکور، مدلی جامع است که در صورت اجرای صحیح خواهد توانست به ارتقای سازمانی در سازمان‌های دانش‌محور و تحقیقاتی، منجر شود. بنابراین، پیشنهاد می‌شود سازمان‌های یادشده تلاش نمایند با توجه به ظرایف موضوع، به پیاده‌سازی مدل پژوهش پردازنند تا این طریق به نتایج مورد نظر در مدل پژوهش دست یابند.

فهرست منابع

۱. الوانی، مهدی، (۱۳۷۸). مدیریت عمومی، تهران: نشرنی.
۲. امین، فرشته و علی رمضانی (۱۳۸۵). توانمندسازی، راهبرد مدیریت بر مدیریت ناپذیرها، چهارمین کنفرانس بین‌المللی مدیریت، تهران: دبیرخانه‌ی کنفرانس.
۳. جعفری، مصطفی و پیمان اخوان (۱۳۸۵). سازمان‌های یادگیرنده: ضرورت عصر دنایی، ماهنامه‌ی تدبیر، ش ۱۶۹، خردداد.
۴. خدایی، فربد (۱۳۸۸). خلق انگیزش برای به اشتراک گذاشتن دانش، دومین کنفرانس ملی مدیریت دانش، تهران: دبیرخانه‌ی کنفرانس.
۵. خواجه، آزاده؛ مصطفی جعفری و پیمان اخوان (۱۳۸۸). اولویت‌بندی عوامل مؤثر در اشتراک دانش: مطالعه‌ی موردنی شرکت تولیدکننده قطعات خودرو، دومین کنفرانس ملی مدیریت دانش، تهران: دبیرخانه‌ی کنفرانس.
۶. رایزن، استی芬 پی (۱۳۸۳). رفتار سازمانی، ترجمه‌ی علی پارساییان و سید محمد اعرابی، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
۷. رهنورد، فرج‌الله و اصغر محمدی (۱۳۸۸). شناسایی عوامل کلیدی موفقیت سیستم مدیریت دانش در دانشکده‌ها و مرکز آموزش عالی، نشریه‌ی مدیریت فناوری اطلاعات، دوره‌ی ۱، ش ۳ (پاییز و زمستان)، صص ۳۷-۵۲.
۸. سهرابی، احمدعلی (۱۳۶۶). تحقیقات و ارتباطات، نشریه‌ی علمی و فنی امیرکبیر.
۹. فروھی، مهشید (۱۳۸۴). ابعاد ساختاری در سازمان‌های دانش‌محور، ماهنامه‌ی تدبیر، ش ۱۶۱.
۱۰. فرهنگی، علی‌اکبر (۱۳۸۵). ارتباطات انسانی، ج ۱، تهران: مؤسسه‌ی خدمات فرهنگی رسا.
۱۱. کالیز، جیم (۱۳۸۸). بهتر از خوب: پژوهشی در رمز و راز شرکت‌های برق، ترجمه‌ی مهندس فضل‌الله امینی، تهران: فرا.
۱۲. مشرف جوادی، محمد امین؛ مجتبی میرآقایی و حسن رضایی گل آباد (۱۳۸۶). توانمندسازی کارکنان: اساس سازمان‌های دانش‌محور، پنجمین کنفرانس بین‌المللی مدیریت، تهران: دبیرخانه‌ی کنفرانس.
۱۳. منوریان، عباس؛ ناصر عسگری و مصطفی آشنا (۱۳۸۶). ابعاد ساختاری و محتوایی سازمان‌های دانش‌محور، اولین کنفرانس ملی مدیریت دانش، تهران: دبیرخانه‌ی کنفرانس.

۱۴. واعظی، رضا و اسماعیل سبزیکاران (۱۳۸۹). بررسی رابطه ساختار سازمانی و توانمندسازی کارکنان در شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران – منطقه‌ی تهران، **پژوهشنامه‌ی مدیریت تحول دانشگاه فردوسی**، ش. ۳، سال .۲

15. Alwis, R. S. & E. Hartmann (2008). The use of tacit knowledge within innovative companies: knowledge management in innovative enterprises, **Journal of Knowledge Management**, Vol. 12, Iss: 1, pp.133 – 147.
16. Amar, A.D. (2004). Motivating knowledge workers to innovate: a model integrating motivation dynamics and antecedents, **European Journal of Innovation Management**, Vol. 7, No. 2, pp. 89-101
17. Bouthillier, F. & K. Shearer (2002). Understanding Knowledge management and information management: the need for an empirical perspective, **Information Research**, Vol. 8, No.1, <http://informationr.net/ir/8-1/paper141>.
18. Buckman, R. (1999). Collaborative knowledge, **Human Resource Planning**, Vol. 22, No. 1, pp. 22-38.
19. Byosiere, P. & D.J. Luethge (2008). Knowledge domains and knowledge conversion: an empirical investigation, **Journal of Knowledge Management**, Vol. 12 Iss: 2, pp.67 – 78.
20. Cavalieri, S.A. & D.S. Fearon (2000). Integrating organizational learning and business praxis: a case of intelligent project management, **The Learning Organization**, Vol. 7 No. 5, pp. 251-8.
21. Chourides, P., D., Longbottom & W. Murphy, (2003). Excellence in knowledge Management: an Empirical Study to Identify Critical Factors and Performance Measures, **Measuring Business Excellence**, Vol. 7, No.2, pp. 29-45.
22. Cludts, S. (1999). Organisation theory and the ethics of participation, **Journal of Business Ethics**, Vol. 21, No. 2/3, pp.157-71.
23. Cohen, S. & N. Backer (1999). Making and mining intellectual capital: method or madness?, **Training & Development**, Vol. 53, No. 9, pp. 46-50.
24. Cropanzano, R., & J.H. Stein (2009). Organizational justice and behavioural ethics: promises and prospects, **Business Ethics Quarterly**, Vol. 19, No.2, pp.193-233.
25. Davenport, T., & V. Grover (2001). Knowledge management, **Journal of Management Information Systems**, Vol.18, No.1, pp. 3-4.
26. Davenport, T., D. Long & M. Beers (1998). Successful Knowledge Management Projects, **Sloan Management Review**, Vol. 39, No. 2, pp. 43-57.
27. Davis, J., F.Schoorman, R. Mayer, & H. Tan, (2000). Trusted unit manager and business unit performance: empirical evidence of a competitive advantage, **Strategic Management Journal**, Vol. 21, pp.563-76.
28. Doney, P.M., J.P. Cannon, & M.R. Mullen, (1998). Understanding the influence of national culture on the development of trust, **Academy of Management Review**, Vol. 23, pp.601-20.
29. Dirks, K.T. (2000). Trust in leadership and team performance: evidence from NCAA basketball, **Journal of Applied Psychology**, Vol. 85, pp. 1004-12.
30. Eisenberger, R., S.Armeli, B. Rexwinkel, P.D. Lynch, & L. Rhoades, (2001). Reciprocation of perceived organizational support, **Journal of Applied Psychology**, Vol. 86, No.1, pp.42-51.
31. Gibbons, R. (1998). Incentives in Organizations, **Journal of Economic Perspectives**, Vol. 12, pp. 115-132.

32. Goleman, D. (1998). **Working with Emotional Intelligence**, Bantam Books, New York, NY.
33. Gupta, J. N. D., & S. K. Sharma (2004). **Creating Knowledge based Organizations**, Hershey, PA: Idea Group Publishing.
34. Hanson, C.W. (1973). Introduction to information – **science work**, London: Aslib.
35. Harris, R.J. (2009). Improving tacit knowledge transfer within SMEs through e-collaboration, **Journal of European Industrial Training**, Vol. 33, Iss: 3, pp.215 - 231
36. Hatch, M.J (1999). Organizational Structure, **Organizaton Studies**, Vol. 20, No. 1, pp. 75-100.
37. Hauschild, S., T. Licht, & W. Stein (2001). Creating a knowledge culture, **McKinsey Quarterly**, No. 1, pp. 74-81.
38. Hung, Y.C., S.M. Huang, Q. Lin, & M.L. Tsai (2005). Critical Factors in Adopting a Knowledge Management, **System for the Pharmaceutical Industry**, Vol. 105, No.2, pp. 164-168.
39. Jafari, M., M. Fathian, A. Jahani, & P. Akhavan, (2008). Exploring the contextual dimensions of organization from knowledge management perspective, **The journal of information and knowledge management systems**, Vol. 38, No. 1, pp. 53-71.
40. Jafari, M., J. Rezaeenour, P. Akhavan, & M.N. Fesharaki (2010). Strategic know ledge mana gement in aerospace industries: a case study, **Aircraft Engineering and Aerospace Technology**, Vol. 8, N.1, pp. 60-74.
41. Kaptein, M., & M.S. Schwartz (2008). The effectiveness of business codes: a critical examination of existing studies and the development of an integrated research model, **Journal of Business Ethics**, Vol. 77, pp.111-27.
42. Kramer, M.W. (2006). Communication strategies for sharing leadership within a creative team: LMX in theater groups, **Sharing Network Leadership**, LMX Leadership: The Series, Vol. 4, Information Age Publishing, Greenwich, CT, pp. 1-24.
43. Kramer, R.M., T.R. Tyler (1996). **Trust in Organizations: Frontiers of Theory and Research**, Sage, Thousand Oaks, CA.
44. Lämsä, A.M., & R. Pučétaitė (2006). Development of organizational trust among employees from a contextual perspective, **Business Ethics: A European Review**, Vol. 15, pp.130-41.
45. Liedtka, J. (1999). Linking Competitive Advantage with Communities of Practice, **Journal of Management Inquiry**, Vol. 8, No.1, pp. 5-16.
46. Lopez, S.V. (2005). Competitive Advantage and Strategy Formulation, **Management decision**, Vol. 43, No. 5, pp. 662-663.
47. Mayfield, J., & M. Mayfield (2002). Leader communication strategies critical paths to improving employee commitment, **American Business Review**, Vol. 20, No. 2.
48. Mayfield, J., & M. Mayfield (2006). The benefits of leader communication on part-time worker outcomes: a comparison between part-time and full-time employees using motivating language, **Journal of Business Strategies**, Vol. 23, No. 2.
49. Mayfield, J., & M. Mayfield (2007). The effects of leader communication on a worker's intent to stay: an investigation using structural equation modeling, **Human Performance**, Vol. 20, No. 2, pp. 85-102.
50. Mayfield, J., & M. Mayfield (2010). Leader-level influence on motivating language: A two-level model investigation on worker performance and Job satisfaction, **Competitiveness Review**, Vol. 20, No. 5, pp. 407- 422.
51. Mayfield, M., & J. Mayfield (2004). The effects of leader communication on worker innovation, **American Business Review**, Vol. 22, No. 2.

52. Mc.Adam, R., B. Mason, & J. McCrory (2007). Exploring the dichotomies within the tacit knowledge literature: towards a process of tacit knowing in organizations, **Journal of Knowledge Management**, Vol. 11, Iss: 2, pp.43 – 59.
53. McCall, J.J. (2000). An ethical basis for employee participation, in DesJardins, J.R., **Contemporary Issues in Business Ethics**, Wadsworth/Thomson Learning, Belmont, CA, pp.194-201.
54. Miles, R.E., & C.C. Snow (1994), **Fit, Failure, And the Hall Of Fame: How Companies Succeed Or Fail**, The Free Press, New York, Ny.
55. Moffett, S., R. McAdam, & S. Parkinson (2003). An Empirical Analysis of Knowledge Management Applications, **Journal of Knowledge Management**, Vol. 23, No. 3, pp. 6-26.
56. Manion, J. (2005). **From leadership to management: practical strategies for health care leaders**, second edition, jossey bass.
57. Nikandrou, I., N. Papalexandris, & D. Bourantas, (2000). Gaining employee trust after acquisition: implications for managerial action, **Employee Relations**, Vol. 22, No.4, pp.334-55.
58. O'Dell, C. (1996). A current review of knowledge management best practices, **Business Intelligence**, London: **Conference on Knowledge Management and the Transfer of Best Practices**.
59. Pettit, J.D., J.R. Goris, & B.C. Vaught (1997). An examination of organizational communication as a moderator of the relationship between job performance and job satisfaction, **Journal of Business Communication**, Vol. 34, No. 1, p. 81.
60. Polanyi, M. (1966). **The Tacit Dimension**, Routledge & Kegan Paul, London.
61. Probst, G., S. Raub, & K. Romhardt (2000). **Managing Knowledge**, John Wiley & Sons, Chichester.
62. Pučetaitė, R., A. M. Lämsä, & A. Novelskaitė (2010), Building organizational trust in a low-trust societal context, **Baltic Journal of Management**, Vol. 5, No.2, pp.197-217.
63. Ristig, K. (2009). The impact of perceived organizational support and trustworthiness on trust, **Management Research News**, Vol. 32, No.7, pp.659-69.
64. Sadowski, P. (1982). **Corporate training investment decisions**, Manpower planning and technological change, New York: plenum.
65. Schwartz, M. (2001). The nature of the relationship between corporate codes of ethics and behaviour, **Journal of Business Ethics**, Vol. 32, pp.247-62.
66. Selamat, M.H., & J. Choudrie (2007). Using meta-abilities and tacit knowledge for developing learning based systems: A case study approach, **Learning Organization**, Vol. 14, Iss: 4, pp.321 – 344.
67. Sigala, M., & K. Chalkiti (2007). Improving performance through tacit knowledge externalisation and utilisation: Preliminary findings from Greek hotels, **International Journal of Productivity and Performance Management**, Vol. 56, Iss: 5/6, pp.456 – 483.
68. Thomson, A.M., J.L. Perry, & T.K. Miller (2009). Conceptualizing and measuring collaboration, **Journal of Public Administration Research and Theory**, Vol. 19, No.1, pp.23-56.
69. Wang, C.L., & P.K. Ahmed (2003). Structure & Structural Dimensions For Knowledge-Based Organizatons, **Measuring Business Excellence**, Vol. 7, Issue 1:12.
70. Wang, X., & W.W. Montgomery (2007). When public participation leads to trust: an empirical assessment of managers' perceptions, **Public Administration Review**, Vol. 67, No.2, pp.265-78.
71. Whitener, E.M. (1997). The impact of human resource activities on employee trust, **Human Resource Management Review**, Vol. 7, pp.389-404.

72. Wilson, L., & D. Asay (1999). Putting quality in Knowledge Management, **Quality Progress**, Vol. 32, No.1, pp. 25-31.
73. Xiaobin, L., & G. Jing (2009). Innovation community: Constructing a new service mode for academic libraries, **Electronic Library**, Vol. 27, Iss: 2, pp.258 – 270.
74. Yahya, S. & W. Goh (2002). Managing human resources toward achieving knowledge management, **Journal of Knowledge Management**, Vol. 6, No.5, pp. 457-468.

Archive of SID